

debatten; begge dele er sket løbende i årevis bagud og vil ske fremover; det ved hr. Keld Albrechtsen og hans parti også udmærket. Jeg afskyr den tanke, at regeringer skal lægge planer for, hvad mennesker i dette land vil diskutere, og på hvilken måde.

Det andet, jeg skal bruge som dokumentation for min vrede, er den første sætning i den af hr. Keld Albrechtsen foreslåede dagsorden. Folketinget skal minsandten opfordre de politiske partier til inden et vist tidspunkt at gøre sådan og sådan. Der har vi igen det med diktaturstarterne. Et parlament skal sandelig ikke opfordre sine medlemmer eller partierne i et parlament til at opføre sig på en bestemt måde på et bestemt tidspunkt. Det finder de selv ud af. Det forbeholder hr. Keld Albrechtsen jo også sig selv og sine kolleger. Det gælder også os andre 173, og det vil jeg gerne se respekteret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige, at nu står det klart for mig, at hr. Arne Melchior fuldstændig har misforstået, hvad der står i dagsordenen.

Dagsordenen pålægger ikke regeringen at arrangere nogen som helst debat. Dagsordenen indeholder – det er korrekt – en opfordring til de politiske partier om, at vi skal være enige om, at vi går ud og fremlægger vore synspunkter. Det er en opfordring til at sige sin mening, en opfordring til at tage sit ansvar som politisk parti over for demokratiet alvorligt, at gå ud og melde klart ud til befolkningen, hvad det er, vi mener, hvad det er, vi gerne vil have gennemført som politisk parti. Jeg synes godt, Folketinget kunne opfordre sine egne partier til at gå ud og tage den demokratiske forpligtelse alvorligt.

Vi har jo også tilkendegivet, at hvis man ikke kan lide, at det står formuleret på denne måde i dagsordenen, vil vi godt sige, at vi opfordrer generelt til en offentlig debat. Det skal ikke forstås sådan, at jeg ønsker at tvinge CD til overhovedet at mene noget som helst om noget som helst; det kunne da aldrig falde mig ind. Men jeg håber da, at alle partier kan forstå, at det er vigtigt for demokratiet, at de går ud og melder ud i den offentlige debat og indtager klare holdninger, således at vælgerne har en mulighed for at gå ind i debatten og har noget at forholde sig til.

Jeg må indrømme, at jeg forstår ganske enkelt ikke hr. Arne Melchiors tankegang, og han har altså også misforstået det om regeringen. Det, vi pålægger regeringen i dagsordenen, er, at den

ikke må overskride det grundlag, der ligger fra 18. maj. Den får et nulmandat til decembertopmødet, den må ikke rode os ud i en udskridning i forhold til grundlaget. Det er det, vi pålægger regeringen. Og det har Folketinget så sandelig ret til at gøre.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne. Jeg synes, der af dagens forløb ganske klart fremstår en betydelig grad af fælles holdning over for, at der er behov for – før Danmark lægger sig fast endeligt i et memorandum i andet halvår 1995 – at der foregår en bred, godt funderet folkelig diskussion for at undgå at komme i samme situation som i forbindelse med Maastricht-Traktaten.

Der er også enighed om, at der skal stilles midler til rådighed for det, og specielt hvad angår tidspunktet for udarbejdelse af et danske memorandum, behøver vi altså ikke en dagsorden fra hr. Keld Albrechtsen for at slå det fast, for det fremgår ganske klart af regeringsgrundlaget.

Jeg kan ikke dy mig for den bemærkning til diskussionen, som vi har haft imellem SF og Enhedslisten, at det har jo meget haft karakter af en kamp om fortiden, om for og imod det, der skete den 18. maj. Jeg vil godt i den forbindelse trøste hr. Keld Albrechtsen. Jeg mistænker ikke hr. Keld Albrechtsen for at ville stemme for, jeg vil sige: noget som helst i retning af det europæiske samarbejde. Det venter jeg ikke, og det har jeg heller ikke grund til.

Til fru Charlotte Antonsen ville jeg da gerne sige, at regeringen er optaget af, at der føres en debat. Det gennemsyrede mit indlæg her i dag, og det har klart været udtrykt fra regeringens side. Men det er, som om partiet Venstre finder, at der kun er tale om åben og ærlig debat, hvis debatten går ud på og har som mål på forhånd at fjerne det særlige danske grundlag. Og det accepterer jeg ikke. Der er også en anden debat end den, der kun går ud på enten at bevare det danske grundlag eller at forkaste det. Venstre vil gerne forkaste det, andre vil gerne bevare det. Der er en anden debat, der som sit selvfølgelige udgangspunkt, som sit grundlag har den danske politiske virkelighed. Grundlaget er for regeringen det, som danskerne stemte om den 18. maj, og som de stemte ja til. Med det grundlag, som er uomgængeligt, og som er vores virkelighed, er det opgaven at deltage i debatten om alt det nye, der sker i Europa, som stiller